

ovăz grâu pateu

Vito Gargano

îmi place să dorm
când lumea transpiră în procesul muncii
toți se agită pe lângă parcă aș fi o stație
de metrou scările îmi ies din umeri palmele cumînți
aplaudă cu multă atenție se închid ușile
mă mint că astăzi voi sta
degeaba am o mie de motive să trăiesc în
păcat
nu știu alții cum sunt dar eu nu mă dau dus din iubirea ta
cea (mai)frumos curgătoare

îmi plac femeile măritate ca să nu zic ale altora
sunt atent le ceea ce nu au descoperit în inima lor
jumătate acceptă sclavia
dar ce pretenții de stăpâne ridică
bărbaților
ca niște eunuci
le plimbă le cumpără haine și le țin
de povești sunt plictisit
dacă nu rezolv dintr-odată problema hormonii lor îmi agită sistemul
cu intenția de-a fi radicali liberi
ca niște flăcăi de la noi la țară unde "ploaia face să crească pateul "

mama se ruga de fiecare prieten
nu știți vreo fată cuminte pentru băiatul meu mă vait că mor și el tot
neînsurat m-a prins revoluția
cu bani prea mulți ca să-i pot cheltui într-o noapte
împuşcam crucile câştigau
pariul cu moartea nu și-l poate permite oricine

fraierii ăștia
mai stau două zile și plec